

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.310 van 22 mei 2015
in de zaak A. 215.616/XIV-36.373**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Anthony Valcke
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Aurorestraat 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 april 2015, strekt tot de cassatie
van het arrest nr. 140.965 van 13 maart 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 23 april 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van
30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

1.1. In het eerste onderdeel van het eerste middel uit verzoeker kritiek op
de beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de termijn die verstreken
is tussen het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing en de kennisgeving ervan. Een
eventueel gebrek in de kennisgeving van de aanvankelijk bestreden beslissing heeft echter
geen invloed op het rechtmatige karakter van de genomen beslissing zelf. Het eerste

onderdeel van het eerste middel kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

1.2. Zoals reeds in het bestreden arrest wordt opgemerkt, is artikel 40, § 4, 1°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) de omzetting van artikel 14.4 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, zodat verzoeker zich niet meer rechtstreeks op deze laatste bepaling kan beroepen. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat het “recht op behoorlijk bestuur volgens het EU-recht”, dat hij trouwens op geen enkele wijze concreet duidt, de verwerende partij de verplichting oplegt om zich ervan te vergewissen dat de (aanvankelijk bestreden) beslissing correct is op datum van de kennisgeving ervan. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht stelt, moet “de [aanvankelijk] bestreden beslissing [...] worden beoordeeld op het tijdstip dat zij werd genomen, aan de hand van de gegevens waarvan de verwerende partij kennis had of kennis diende te hebben”. Het tweede onderdeel van het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. In het tweede middel gaat verzoeker voorbij aan de beperkte annualiteitsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een beroep tegen een beslissing van de staatssecretaris. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen diende daarbij enkel de wettigheid van de aanvankelijk bestreden beslissing na te gaan, hetgeen hij te dezen heeft gedaan, en vermocht zelf geen rekening te houden met “feiten die zich hebben voorgedaan nadat de verwerende partij de beslissing nam [...] maar voordat de beslissing van de verwerende partij rechterlijk werd getoetst”. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

3. Verzoekers uiteenzetting in het derde middel raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

4. Om bovenstaande redenen dient niet te worden ingegaan op het verzoek om vier prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tweeëntwintig mei tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams